

ACT I, Scene IV: Acting class

(After the applause)

MR. MYERS

Dziękuję Nick, za podzielenie się swoimi przemyśleniami. Ok... Dobrze mieć wzór do naśladowania natomiast na początku musisz skupić się na procesie twórczym nie na finałowym rezultacie.

NICK

(Zażenowany.)

Przepraszam. Po prostu... Po prostu mam tyle do opowiedzenia...

MR. MYERS

Nie przepraszaj. Na moich zajęciach właśnie chodzi o szczerość. O prawdziwe emocje...
Prawda Carmen?

CARMEN

Ta, jasne Panie Myers. Tak jak pan mówi.

MR. MYERS

Teraz, wszyscy pomóżmy Nickowi

(wszyscy gwizdzą i klaszczą aż Nick siądzie)

JOE

Yo, baby. Yo, baby. Dajesz!

MR. MYERS

Joe, przód i środek.

(Joe zrywa się na nogi.)

JOE

Więc chcesz usłyszeć o moich idolach? Bo moim wzorem i bohaterem jest Freddie Prinz.

(Patrzy w górę w niebo)

Yo, Chico, jesteś gość, ba-bee.

MR. MYERS

Tym razem, zagramy w teatralną grę, która nazywa się „Prawda czy Wyzwanie”. Chcę żebyś podzielił się z klasą jakimś swoim sekretem. Sekretem, który pokaże nam jakim człowiekiem naprawdę jesteś

JOE

Ma pan na myśli jakąś głęboką, mroczną, tajemniczą tajemnicę, którą mógłbym powiedzieć tylko przy spowiedzi?

MR. MYERS

Dokładnie.

JOE

Whoa! Chyba polubię tę grę!

CARMEN

Panie Myers, o co chodzi z tymi sekretami? Jest pan nauczycielem czy psychiatrą?

MR. MYERS

Wszystkim po trochu. Ludzka psychika odgrywa dużą rolę w aktorstwie.

(Do Joe.)

Joe, zaczynaj kiedy tylko będziesz gotowy.

(Mr. Myers się odsuwa, dając Joe przestrzeń.)

JOE

Yo, mogę dostać jakieś światło na siebie?

(Myers zabija go wzrokiem.)

Nie? OK... To będzie grube. Zobacz, tam jest dziewczyna, która mi się podoba. Za każdym razem kiedy ją widzę, coś mi się staje...